

dre ærede Medlemmer, som maatte dele hans Mening, at jeg ikke har taget mig disse Angreb alt for nær og heller ikke hænger mig i Smaaligheder. Det, jeg gjorde i min Tale forleden Dag, var kun det, at jeg paa ganske enkelte Punkter tog til Genmæle overfor disse Angreb, og det ud fra den ganske upolitiske Betragtning, at naar man beskylder mig for unfair Behandling af fortroligt Materie, illoyal Optræden og giftige Angreb mod et nødstedt Erhverv, saa reagerer jeg, og det vilde det ærede Medlem formentlig ogsaa have gjort i mit Sted.

Naar det ærede Medlem endvidere udtalte, at jeg med min Tale havde udvisket blandt andet det gode Indtryk, de otte Punkter havde gjort paa ham og hans Parti, kan jeg naturligvis kun beklage det, men ingenlunde erkende, at mine Udtalelser nødvendigvis maatte have dette virkelige beklagelige Resultat.

Naar det ærede Medlem endelig mener, at alt Haab er ude, og at Industrien er bestyrtet, skal jeg dertil sige, at mere bestyrtet er Industrien dog ikke, end at Forhandlinger er i Gang mellem Industri-raadet og Ministeriet, og at de forhaabentlig vil blive fortsat med fuld Kraft og med god Villie paa begge Sider. Kunde der mon ikke nu ogsaa for det ærede Medlem være nogen Grund til at holde inde med Skydningen, i hvert Tilfælde til man ser, hvor langt man kan naa gennem disse Forhandlinger?

Det ærede Medlem sagde, at nu var der atter Tale om en Kommission, et Udvalg paa 6 sagkyndige, og disse 6 sagkyndige skulde senere suppleres med flere sagkyndige, man begyndte forfra. Jeg vil gerne dertil sige, at der er ikke Tale om noget Udvalg i den Forstand, som det ærede Medlem mener, naar han taler om Udvalg. Det er Ministeriets Hensigt at indlede direkte Forhandlinger gennem Industriraadet med de enkelte Industrigræne og de enkelte Virksomheder, og at disse Forhandlinger i første Omgang maa forme sig som en Undersøgelse, ikke af generelle, men af konkrete Forhold, er jo en Selvfølge. Naar jeg siger, at det ikke er et almindeligt Udvalg, mener jeg — det ligger ogsaa i mine Udtalelser forleden Dag —, at jeg vil forbeholde mig Ret til at udvide Antallet af sagkyndige, hvis jeg senere skulde anse det for formaalstjenligt. Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sige, at det er netop min Hensigt at gøre dette, og jeg kan give det ærede Medlem Tilsagn om, at jeg ved disse For-

handlinger, hvis de kommer i Stand med enten de enkelte Industrigræne eller de enkelte Virksomheder, vil tilkalde Repræsentanter for de paagældende Arbejdere, idet jeg mener, at det vil være paa sin Plads at gøre dette.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner var ogsaa inde paa den økonomiske Krise og udtalte om de Medhjælpere, jeg havde brugt ved Udarbejdelsen af Betænkningen, at de var — han vilde ikke bruge saa stærke Ord som tendentiose —, men de var i hvert Tilfælde ikke forud indtaget for Industrien. Nej, det tror jeg heller ikke, man kan sige, men jeg tror, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at man heller ikke, naar man tilstræber en objektiv og upartisk Undersøgelse af Sagen, skal søge at faa Medarbejdere, hvis Standpunkt paa Forhaand er givet, som altsaa er forudindtaget for den Industri, der skal undersøges.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg tog fejl, naar jeg sagde, at Vægttoldsatserne ikke var givet med et vist Prisniveau som Forudsætning. Jeg vil naturligvis gerne give det ærede Medlem Ret i, at paa det Tidspunkt, da man fastsætter Vægttoldsatser, gaar man ud fra et vist Prisniveau. Men det, jeg mente, var, og det, jeg mener, er, at Vægttold ikke som Værditold er beregnet paa at følge et svingende Prisniveau. Fra 1863 til 1908, mellem de to Toldlove, svingede Priserne ogsaa meget betydeligt, men i den Tid rejste der sig mig bekendt ingen Røster til Fordel for en à jour Føring paa den Maade, som man her har krævet det, altsaa inden der finder en virkelig Toldrevision Sted. Jeg skal i øvrigt takke det ærede Medlem for den forsonlige Udtalelse, at han vilde afvente Resultaterne af de forestaaende Forhandlinger med Industrien, og det Haab, han udtalte om, at disse Forhandlinger vilde føre til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat for Industrien.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde om Betænkningen, at den fældede en knusende Dom over den nuværende Regerings økonomiske Politik, og at han derfor ligesom jeg beklagede, at Betænkningen ikke blev offentliggjort. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem om at læse Betænkningen endnu en Gang igennem, han vil da se, at det af den fremgaar, at det efter de sagkyndiges Mening ingenlunde alene er den store Import i 1919 og 1920, men i mangfoldige Tilfælde nok saa meget den store hjemlige Produktion i de samme Aar, som er Aarsag til Krisen, foruden at Overproduktionsfænomenet, om jeg saa maa sige, og-